தர்மசாத்திரம்

வர்ம சாத்திரம்.

காப்பான சடமதிலே மனிதர்க் கெல்லாம்
கைகண்ட தலங்குறிகள் கருத்தாய்ச்சொல்ல
நாப்பான கஷாயமொடு கிருதம் எண்ணை
நயவான தயிலமோடு இளக்கம் நசிக்கம்
கோப்பான நடவுகெட்டு அமர்த்த லோடு
குணமேவ பிழைகுறியும் கர்மையாக
ஆப்பான ....
.... தெரிகாப்பே

திலர்த்தகாலம்

பாரப்பா சுயபதி ....
.... தலைமேல் கொண்டு
சீரப்பா மறக்காமல் வர்ம கண்டி
.... வைக்கப்பாட
நேரப்பா மிருதயமு மலங்கா மல்த்தான்
நீங்காமல் இருந்தகுடி கொண்டேன் காணும்
சீரப்பா குருமுனிக்குப் பாத்தீர் சொல்ல
சிறந்த மயில்வாகனென் காப்பு தலமே. 2.

நெம்மிதம் பூருவத்தில் இருந்த தானே
நேராக நெல்விடைக்கு நாழை யப்பா
உற்றதொம் திலர்த்த காலம் நுமக்கு பேசு
உண்மையுடன் அவ்வர்மம் கொண்டால் கேளு
ஆரப்பா அடிகொண்ட அருந் தானே
அன்னார்ந்து நிமிர்ந்திருக்கும் அறிந்து பாரு
முற்றமே நாழிகைதான் மூனே முக்கால்
முறைதான் என்றுசொல்லி மொழிந்தாந் தானே 2.

தானான நாழிகைதான் கழியு முன்னே
தயவுடனே இளக்குமுறை தன்னைக் கேளு
மூனாக முடிப்பிடித் திமிர்த்திக் கொண்டு
முகநாடி தன்மேலுன்னே பிடித்துக் கொண்டு
கோனாகத் தடவியே மெள்ள தாக
கோணாமல் இளக்குமென்று முனிசம் பாரே. 3.

இயம்பினார் இன்னமொரு அடவு கேளு
 இலைலாக கடைகண்ணின் குழைக்கு தாமே
நயம்பெறவே அதின்தானே நட்செத்திரக் காலம்
 நன்மையுடன் அடிபட்ட நல்குழந்தைக் கேளு
சியம்பெறவே கண்ணுரங்கும் சிவந்து காணும்
 சீரான நாவிலே நீரொலிக்கும் பாரு
பயம்பெறவே நாழிகைதான் பத்தொம்ப துக்குள்
 பாத்துநீ அறியவென்று பாடினாரே. 4.

பாடினதோர் நாழிகைக்கு முன்னதாக
 பண்பான விளக்குமுறை பகரக்கேளே
நாடிமறு புறத்தில் கை விரித்து
 நன்றாக அடிக்க மாத்திரையைக் கேளு
ஓடியே ஒருச்சாண் நீளத்தில் இளக்கு தாளும்
 ஓங்கியே அடித்தெடுத் திருத்தி கொண்டு
தேடியே சக்தியைத் காச ரங்கும்
 திறமாக ஜீவஉயிர் திரும்பும் பாரே. 5.

பாரப்பா காதில் சிறுதண்டில் தானே
 பண்பான அருகுப்பற்றி செவிக்குத்திக் காலம்
காலமதில் அடிப்பட்டால் குழந்தை கேளு
 கண்ணுரங்கும் தள்ளிகண்டில் சோரர காணும்
தீரப்பா நாழிகை தான் ....
 திறமான நாலக்க ஓளைக் கால்
நேரப்பா விரல்மடக்கி மறுபுறத்தில்
 ஏந்தியே எடுத்திருத்திஇளக்கி கொள்ளே. 6.

<u>பிடரிகாலம்</u>.

கொள்ளவே பிடரியில் கால மொன்று
 குணமான முடிமுடிந்த தலத்திலப்பா
மெள்ளவே அதில்பிடரிக் கால மென்றே
 விசையாக அடிப்பட்டால் குழந்தை கேளு
விள்ளவே முகம்சீறி முகவும் கோணும்
 விசையான நாழிகைதான் பதினெட்டுக்குள்
முள்ளப்பா உச்சியில் அடி அடித்து
 உதறியே விட்டுவிட உரைத்தார் தாமே. 7.

உறக்ககாலம்.

உரைத்ததப்பா கழுத்தின் கீழ்நாடி தன்னில்
　உத்தமனே அருகுபற்றி உறக்க காலம்
உரைத்தபடி அடிப்பட்டால் குணத்தை கேளு
　வாயினிந்து நாக்குதள்ளும் குறட்டையிட்டு உறங்கும்
தரைக் கடங்காத நாழிகையே கேளு
　தப்பாமல் தொண்ணூ ஆறும் சொல்வேன்
உரைத்தபடி நாழிகைதான் கழிக்கு முன்னே
　முறையாக சொல்லுகிறேன் அகன்று பாரு. 8.

கண்டுகொள்ளு விளக்குதற்கு முறையை
　கைமடக்கி பிடரியிலே அடித்து கொண்டு
திண்டுமுண்டாம் செய்யாதே அதற்கு தானே
　திறமாக மாத்திரையே செப்ப கேளு
விண்டுகொண்டு இருசாண் நீளத்தில் தானும்
　விதமாக நடவி இறக்கி கொண்டு
உண்டுமடா இன்னுமொரு அடவு கேளு
　சுகமான காறேயெல்லா அருகு பற்றி. 9.

தாக்கால் தன்னைக்கு குளியென்று பேரு
　நயவாக அதில் ....
பாக்கவே அதைவிளக்கும் முறையை கேளு
　பண்பான உச்சியிலோர் அடி அடித்து
மூக்கவே முனாரியில் பிறங்கால் கொண்டு
　முறையுடனே தட்டி விளக்கு வாயே. 10.

நெருவர்மம்

சத்தியமா இன்னமொரு அடவு கேளு
　நயவாக நெஞ்சிக்கக்கம் எலும்பில் தானே
நித்தியமா பத்து விரலக்கு தாழே
　நெருவர்மம் அதில்கொண்டால் குணத்தை கேளு
வெத்தியுடன் உடல்குள்ளும் உடல் விசர்க்கும்
　வேர்வை நீர்தன்னை ஒலிக்கும் பாரு
பத்தியாய் நாழிகைதான் பதினஞ்சுக்குள்
　பண்மையுடன் விளக்குமென்று பகர்ந்து சொல்வேன். 11.

சொல்லவே இலக்குமுறை தன்னை கேளு
சுகமான முதலாரியில் பிறங்கால் கொண்டு
அல்லுடன் ஒருதட்டு தட்டி கொண்டு
அப்பனே நெஞ்சில் ஓர்அடியும் போடே
உச்சிதனில் ஒருதட்டுந் தட்டி வலுவாக
உதறிடவே ஓடி போச்சே. 12.

அடப்பக்காலம்.

போச்சப்பா நெருக் காலத்தின் குறுக்கே
பிலமான நாவிரல் அடப்பக் காலம்
ஆச்சப்பா அதில்வர்மம் கொண்டால் கேளு
அவன்வாயில் பல்லுதான் பூண்டு போகும்
போச்சப்பா நெருதல மேல்தான் துடிக்கும்
அறவான கண்ணுபோட்டு போட்டாயி அடைக்கும்
காச்சப்பா அதினுடைய குணத்தை கண்டு
களமான நாழிகைதான் கண்டு கொள்ளே. 13.

கண்டுகொள் நாழிகைதான் முப்பதுவே யாகும்
கருத்தாக அதக்குள்ளே இலங்கும் காலம்
உண்டுகொண்டு ஒருபுறத்தில் பிறங்கால் கொண்டு
உத்தமனே மறுபிறத்தில் தட்டிவேதான் முடி
கொண்டு முதவாரியில் தடவி தாத்து
கூசாமல் உச்சியிலோர் அடியும் போடு
கொண்டபடியே அ க்கி உதறி விட்டால்
குணமாக எழுந்திருந்து நடப்பான் பாரே. 14.

நடக்கையிலே பொக்கு நாவிரலுக்கு மேல்
நன்றாகவே உதமிக்க கால மாகும்
அடக்கமாம் அதில்கொண்டால் குணத்தை கேளு
ஆள்விழித்தால் கேளாது அதிமயக்க மாகும்
மடக்கவே விழியும்தான் விழிக்கும் பாரு
மதிமயங்கு தளர்ச்சையுடன் போத மன்றி
கிடக்கவே இரக்கு நாழிகைதான் கேளு
பிளக்கவே பத்துடன் ஆறு மாச்சே. 15.

ஆச்சப்பா ஆழமும் நீளத்தில் தானே
   அடவாக உள்ளங்காலில் தட்டு மென்று
பேச்சப்பா பேசாமல் முதுவரியில்
   பலமாக ஒருதட்டு தட்டியே தான்
யேச்சப்பா போகாமல் நெஞ்சி லேயும்
   இதமாக தடவியே யிறக்கி கொண்டால்
மூச்சப்பா போகாமல் இந்தமுறை தானும்
   மூர்கமுபனே எழுந்திருந்து போகுந் தானே. 16.

வலிய அத்தி சுரக்குக் காலம்.

போகவே விலாவிலே முன்டெலும் கீழே
   புகழான இருவிரலும் தாழே தானே
ஏகவே வலியஅத்தி சுருக்கி காலம்
   யேவமுடன் அதில்கொண்டால் குவத்தை கேளு
தாகவே பிடித்து ஒருமுழத்தில் தானும்
   தயவாக குறக்கியேமூலந் தள்ளும்
ஆகவே நாழிகை பதினைமரையே யாகும்
   அப்பனே அறக்குமுக்கே இளக்கி கொள்ளே. 17.

கேளப்பா எழுந்திருத்தி விலாவில் தானும்
   கிருபையுடன் மறுபுறத்தில் பிறங்காம கொண்டு
குணமாக ஒருதட்டு தட்டியே தான்
   சுகமாக உச்சியிலேகை பிணைத்து
வாளப்பா ஓரடிதான் அடித்து கொண்டு
   மைந்தனே கை கால் தடவியே தான்
கேளப்பா உதறிவிடு எழுந்திருந்து
   ,கூர்மையுடன் போவானென்று அறிந்து கொள்ளே. 18.

சிறிய அத்தி சுருக்கிக் காலம்.

அறிந்துமே முன்டெல்லு உயரே தானே
   அப்பனே சிறியஅத்தி சுருக்கிக் காலம்
முறிந்து கொண்டால்காலம் ரெண்டுகுண மொன்றாகும்
   உண்மையுடன் நாழிகையே மூந்நரையே பத்து
சேரந்த நீமறுபிறத்தில் பிறங்கால்கொண்டு
   தீர்க்க உரை தேர்ந்து கொண்டு
பதறியே போகாமல் இளக்கி கொண்டு

மூத்திர காலம்.

உதறவே போக்கினால் நால்விரலின் கீழ்
   உத்தமமே மூத்திர கால மாகும்
சிதறவே அதில்கொண்டால் குணந்தைக் கேளு
   சொட்டு சொட்டாய் விழும் மூத்திரம் தள்ளி போகும்
சிதறவே கம்முனிக்க பார்க்கும் பாரு
   சிறப்பாக விளித்தால்வினி வெளினி கேளா தப்பா
இதம்பெறவே நாழிகைதான் இருப்த்தொன்ப தாகும்
   இசைவடனே இதுக்குதெளிது செப்பு வாரே. 20.

இயம்புவார் இளக்குமுறை தன்னை கேளு
   இயல்வான அச்சொவிர மசபிறத்தில்
நயம்பெறவே நாங்கல் கொரு தன்னில்
   நயமாக உப்புக்கு காய கொண்டு
சியம்பெறவே தட்டொன்று தட்டி கொண்டு
   சிறுதாங்கல் பொருந்துதன்னில் பிறங்கால் கொண்டு
பயம்பெறவே சவுட்டியே இளக்கி கொண்டு
   பண்பான உச்சியிலோர் அடியும் பேரிடே. 21.

கல்லடை காலம்.

போடவே கல்லிடையின் காலமடா விந்து
   புகழாக உயரேறி கொண்டுதானால்
சாடவே குணமுதான் சொல்லக் கேளு
   சிவத்திலே விந்துரங்கும்தலங்காணாது
தேடவே செத்தது போல் செய்யாமல் உசரமாக
   அண்டைகட்டி மேலேநீ எடுத்து வைப்பே. 22.

வைய்யப்பா உச்சியில் மேல்கை பிணைத்து
   அல்லக அடித்துவிட விந்துதலத்தில் சேரும்
செய்யப்பா உடனெடுத்து கைதான் கொண்டு
   சிறப்பாகவே பிடித்து தண்ணீர் கொண்டு
வய்யப்பா முன்துவிரல் வீதியில் தான்
   பழஞ்சீலை நன்றதிலே சுத்தி போடே
வெய்யப்பா விரையதுவும் மடியில் நிற்கும்
   விதவிதமாய் சுக்கிட்டு கஞ்சி வைப்பே. 23.

கொள்ளவே யிந்தவர்மம் கொண்டானந் தான்
குணக்கேடாம் அடித்திட்டு மயங்கி னாலும்
தெள்ளவே பேய்கொண்டு திடீரென்று
செயிரி இளக்க உபாயங் கேளு
விள்ளவே இதற்கெல்லாம் அடக்கி காலம்
விபரமுடன் தானெடுத்து சயித்து கொள்ள
கொள்ளவே எடுத்திருத்தி விலாவு ரண்டும்
விதமாக கடியே பிடித் திருத்தே 24.

இருத்தியே நிலத்திலொரு இடி யிடித்து
இதமாக கைமேல்கை பிணைத்து கொண்டு
வருந்தியே உச்சியிலோர் அடி அடித்து
வாக்குடனே பிடரிக்கும் மூலத்துக்கும்
பொருந்தியே நடுமுதுகிலே வரியில் தான்
பிறங்காலால் ஓரடியும் அடித்து கொண்டு
நெருக்கியே நெஞ்சதனில் பாதம் கொடுத்து
நிலவாக உறங்கதறு அடியும் போடே. 25.

போடவே காதரண்டும் சக்கா ஊதி
போட்டவே உடலெல்லாம் தடவி கொண்டு
தேடவே காலரண்டு கீழே நோக்கி
திடமாகத் தூக்கிய உதறி விட்டால்
ஆடவே சற்குருவை போற்றி கொண்டு
அன்பான பதமுடன் கிடாச் சத்தாலே
திடமான காலமெல்லாம் இளகு மென்று
செப்பினார் தெரிந்துகொண்டு சரியாம் பாரே. 26.

பாரப்பா இந்தமுறை ஒருவ ருக்கும்
பண்புடன் கொடாதே பாரும் பாரும்
ஆரப்பா கொடுப்பதற்கு வருஷம்பன்னி ரண்டு
அடக்கமே பாதம் பணிந்தா னானால்
சீரப்பா தப்பாமல் அவனுக்கி யிந்து
சிறப்புடனே அவனேயும் சிஷ்யனாக்கி
காரப்பா வித்தைய எல்லாம் அவனுக் கீந்து
களிப்புடனே இந்தமுறை அவனுக் கீயே. 27.

இளக்கவே ஆருக்கென்றால் சொல்லக் கேளு
இன்பமுள்ளமதுஉடருக்கும் பொருள்திந் தந்தோருக்கும்
பழக்கமுறை உள்ளோர்க்கும் பொருள்தந் தோருக்கும்
பகைஉள்ளோர் பக்பால சண்டா ளாக்கும்
இணக்கம் உள்ளோர் பொருள்தந்து சரணமென்றார்
மெலிக்கத்தி அவன்தனையும் இணக்கி கொள்ளு
களங்கமில்லா மனசாக இருந்து கொள்ளு
கபடமேலாந்தனை அறிந்து கொள்ளு தேரே. 28.

தேரப்பா குருவிட பாதம் போற்றி
தினந்தோறும் சிவப்பாதம் மறந்தி டாமல்
தேரப்பா பாலமது இட்டாப் போலே
சிறப்புடனே சொல்லிட்டேன் நலங்களப்பா
வீரப்பா செய்யாமல் அடக்கி கொள்ளு
விதமுடனே அசாத்தியம் சாத்தியம் பார்த்து
நீர்ப்போல் வெள்ளையாய் சொல்லிவிட்டேன்
நிலவு கெட்ட மாண்டரே உறு காணே. 29.

காணவே சொல்ல நலம்வென்ற எண்ணி
கருத்தாக வர்மமது கொண்ட பேர்க்கு
தோணவே சாகுறியும் பிழைகுறியும் பார்த்து
சுறுக்காக நமசிவா உச்சா டென்று
வேணவே சலம்ஓதி முகத் தெறிந்து
வெற்றிபெற அவ்வப்பால் அடுப்பிலாக்கி
வேணவே திரைவளைத்து இருப்பி லாக்கி
இசர்பாதம் தனைநினைந்து இளக்கி கொள்ளே. 30.

கொள்ளவேறி குக்குடம் இடித்து சாறும்
குணமுடனே மதுசேர்த்து மந்திரித் தேதான்
விள்ளாதித உள்ளுக்குக் கொடுத்து போட்டு
விதவிதமாய் அகத்திடு மாறிப் போகும்
கள்ளமில்லா இதுபோலே சூட்சம் பாரு
கரைகடந்த முன்னோர்கள் சொல்ல மாட்டார்
சுள்ளையில் தீப்பிடித்தார்ப்போல் எண்ணை வொன்று
சூட்சந் தானே 31

<u>வர்மத்துக்கு_அஞ்செண்ணை_தயிலம்.</u>

ரூச்சமாம் பசுவின்நெய் சொல்லே எண்ணை
துளையுடனே தேன்கிழட நிம்ப எண்ணை
விச்சயில்லா [illegible] எள்யெண்ணை அஞ்சங் கூட்ட
விதமுடனே மேல்மருந்தி சொல்ல கேளு
பச்சமுள்ள தொட்டக்கா வாடிச் சாறும்
பதஞ்சிடில்லா நாளி விறலிச் சாறும்
அச்செய்லே அா தனை வேலிப்பருத்தி சாறும்
அடவாக வகை காறபடி காலமே. 32.

[illegible]
ஆமே கேளகோரோசிங்கி சீரகம்
அவ்பாள மதிர்மோ டரத்தை சுக்கு
நாமே கேள் திறபாலையும் கோரோசிளை
நலமுடனே குங்கிலியம் வி வகைகழஞ் சாம்
நாமே கேள் முன்சாறும் எண்ணை மோடு
நயவாக பொடிஞா வி அப்பி லாக்கி
போமேகள் கவள்தநில் பழத்தில் சாறும்
புகழாகத்தான் சேர்த்து புகட்டி காச்சே. 33.

காச்சியே மலைப்பருவம் தனை அறிந்து
கருத்துடனே வடிகலசம் தன்னில் கேளு
பேச்சாமல் வெள்ளருந் திரிக்கத் சேர்த்து
இறக்கியே கறநெடியிடை உள்ளே சென்றால்
போச்சு ஜடாசயமோடு இருமல் கக்கல்
பொல்லாத வர்மமோடு யிக்கல் இடு
வீச்சோடு ஊக்கொகுத்து விறைக்கும் வாதம்
விள்ளாதே உடம்புபெல்லாம் விளம்பே கேளே. 34.

<u>வர்மத்துக்கு_குக்குட_தயிலம்.</u>

தயிலம் விளம்பியே குக்குடதயில மொன்று
விள்ளுகிறேன் சறுவ இடகளந் தானே
தரும்பிக்கோ கருங்கோழி கொண்டு வந்து
தலைமுடி கால்குடல் நீக்கி நீர் வெண்ணாழி
தன்னில் நறும்பாமல் வெட்டொன்றாய்வற்றி காச்சி
நாயகனே இதக்குமேல் கழாயம் கேள்
அழுந்தாமல் நாயுருவி உறிஞ்சை வேரும்
ஊகைமந் தொட்டிவேர் பலம்பத் தாமே. 35.

ஆமேகேள் முக்குறனி தனில் கஷாயம்
அடவாக வெட்டொன்றாம் இதத்தி வாங்கே
நாமேதான் கிறாயமறம்டும் ஒன்றாம் சேர்த்து
தக்ககுட மருந்துதனை சார்ந்த கேளு
நாமேகேள் திரிசாதி அதிவிடையம்
நற்ச்சீரகம் திப்பிலி ஏலம் மல்லி
புழும்மேவும் திறமோடு வெந்தயமும்
புகழாகவே களஞ்சா இடித்துக் கட்டே. 36.

கட்டுவாம் ஆவின்நெய் படிதா னொன்று
குணமாக நல்லெண்ணை அரைநாளப்பா
பூட்டுவாம் சிற்றெண்ணை படியிரு கால்
புகழாக முன்சாறு எண்ணை சேர்த்து
ஆட்டுவாம் கற்க்கவகை அதிலே அ வி
அடவாக அருப்பெற்றி மெழுகு பதமாய்
நாட்டுவாம் வடித்திருந்தி கறண்டி வீதம்
நாயகனே பிழைதனைக்கு உள்ளே பாச்சே. 37.

பாச்சிவிடு நீமென்று ....
பாலகனே முருங்கையிலை சோறும் போல்
பேச்சாமல் என்னையே நீருடித்து காத்தால்
வருகின்ற பிணிதனையே இசம்ப கேளு
மூச்சுவிடாதே இருந்த கொழுந்தக் கெல்லாம்
முறைகேட்டாய் வந்தசயம் இருமல் சத்தில்
போச்சுதிடா பழய இடாளைஜம் தீரும்
புகழாக இன்னுமொரு கஷாயம் கேளு. 38.

அறுகன்வேர்கஷாயம்.

போகவே கொழுத்த முகம்வறட்சை தீரும்
புகழ்கிறேன் குமந்தொட்டி இசங்கு வில்லை
ஆகமுடன் அறுகவேரோடா தோடை
அடபதியன் நறநன்றி உழிஞ்சு குன்றி
போகமுடன் நரிசேற கடலாடி நெருஞ்சி வேரும்
சமூலம் வகையொன்று பல மொன்றாக
பாகமுடன் கடமருந்து திறசாதி பகர் சுக்கு
முளகு கற்கடக சிங்கி ஏலம் 39.

ஏலமோ கடைமருந்த கழஞ்சி போங்கு
இருநாழியே வெட்டொக்ராசி வேரேயேடா
மேல்பொடியை போட்டு சாலமது செய்யாமல்
குடித்து கழந்தால் சாலம் சயரோ மக்கால் ஈளை
வேல்வர்தாள் போதிகை முனியுரைத்த வித்தை
முதராக் கழாயமதை விரும்பிக் காண். 40.

<u>காழாயம்.</u>

காணவே அருக்சம்கு உமிக்ஞோ வில்லை
கயக்கமாய் குமந்தொட்டி அருவனை வேர்
வேணவே வகைபத்து பலமு தாக
விட்டிடுவாம் சலந்தான் இளநீர்வெள்ளம்
தோணவே குமையிது ஒத்தே ஒன்றாய்
தொகுப்பாக அடுபேற்றி அனலை மூட்டி
காணவே குவிரண்டு மடியாய் காய்ந்து
கட்டிவடி கழாயமதை இறுத்தி னாக்கே. 41.

வைத்தொரு கழாயமதில் நாழி வாங்கி
வளரெய்ண் வெள்ளமது நாழி சேர்த்து
சேர்த்திடவே செம்பரக்கு கழஞ்சி ஒன்று
குறையுடனே கிழிகெட்டி கிழாயத்தில் போட்டு
கைதிடமாம் வெட்டொக்ராம் வற்றி வாங்கி
கண்டுகொள் சீலிமேல் பொடியும் போட்டு
பொசிக்கிருநீ இருபொழுது அந்தி சந்தி
புகமாக ஈந்துநாள் தான் கொள்ளே 42.

<u>வர்முத்துக்கு கண்டங்கத்திரி எண்ணை.</u>

கொள்ளயிலே புளிபுகயிலையும் நீக்கு இ
உத்தமனே பச்சைஜலம் தொட்டி டாதே
கன்னான கழாயமது குடித்து வந்தால்
கன்மசக்கம் தலைசுத்தல் கக்கல் ஈளை
புண்ணான உடம்பெல்லாம் பொன் போலாகும்
புன்கொடுக்கும் மெய்குறைக்கும் வாவுண்டாகும்
சன்னுமடா உற்கொருத்த பிறகு கொடுத்து
சத்திகேடாய் வந்த ஈடகற்று போகும். 43.

ஏல்லை.

ஓடவே இன்னுமொரு கஷாயம் கேளு
   உறுதியாம் மதிரம் நல்சீரம் மாஞ்சி
தேடவே வகைகழஞ்சி ரண்டாம் வாங்கி
   திடாவிபேர் குடைந்தொட்டி உழிஞ்சினொ வேரும்
ஆடவே செஞ்செட்டி சாரணவேர்
   அடவாக இம்நாழி வெள்டொங் தாக்கி
நாடியதோர் காலெல்லாம் நடு நடுங்கி
   ஓடிவிடும் நவிலக் கேளு 44.

நவிலுகிறேன் கண்டவோடு கோடை சாறும்
   நலமாக வகைசாறுகள் படியாம்
கோவிடை நெய்யுழக்கு தேங்காய் எண்ணை
   ஒணமான நிலவேரு கழஞ்சு பத்து
நாவிடகிறேன் முசிறு முட்டை கழஞ்சி
   அஞ்சு மூன்றாக .... 45.

மூன்றான சாறுடனே எண்ணை நெய்யும்
   உகமையுடன் மருந்தெல்லாம் சேர்த்து
நன்றான மெழுகுபதம் தன்னில் காச்சி
   நலமுடைய வடிகலசம் தன்னில்
குன்றான கலமதம் புழுகு சட்டம்
   குணமான குந்திரிக்கம் போட்டுவைத்து
நன்றான நெய்யிதான் கண்டி வீதம்
   நாளைாறு பொழுது வரப்போக்கே 46.

குக்குட கஷாயம்.

கொள்ளடா குக்குட கஷாய மொக்கு
   குடைந்தொட்டி வேர்க்கு அமுர்த வள்ளி
விள்ளடா வில்லைவேர் செஞ்சட்டி வேரும்
   விதமான கொந்தான ரோம்நாரும்
நள்ளடா வகைபலம் தறித்து போட்டு
   நாயகமே கற்க்க வகை திரிகடு
சொல்லடா கிரிசாதி அரிசி ஆறும்
   சுகமாக கழஞ்சி வகைகடப் போடே 47.

போடப்பா குழலி புளிவி லப்பா
புதுமையாம் அநுநாடியாக வைத்து
நாடப்பா முட்டையிட பருவ முள்ள
நல்கோழி முடிகுடல்கால் களைந்து போடு
ஆடாமல் கஷாயத்தில் நொறுக்கி விட்டு
அடுப்பேற்றி உழக்காக்கி இருநேரந்தான்
தேடல குடித்திடவர தீரும்நோய்கள்
தீராத நரம்புபிடி இசிப்பு குத்தே 48

குத்துடனே ஆயாசம் மயக்கம் வீக்கம்
குணமான இளைச்சயம் தளா காந்தம்
சந்தியுடன் சயம் வறட்சை நெஞ்சு
காந்தல் களந்துவிந்து கெடும்சோரை யும்
விந்தான தேகமது இளைவுண் டாகும்
விளக்குகிறேன் இன்னொரு கஷாயங்கேளு
கொத்தான வெறிந்திவேர் வெந்தயமும் சுக்கு
சுகமான திரிபாலையும் முளகு சேரே 49.

போட்டுவிடு தயிலமதை வற்றி டாமல்
புண்ணியனே தினந்தோறும் நடவி வாநீ
நாட்டிலுள்ள மனிதர்கள் நால்கால் நொந்து
நாடியவே ஐவகை ஒடிவு முறிவு
கேட்டால் உள்முறிவு கொண்டிட்டாக் காலி
கொடுத்துவிடு குக்குட் தயில முன்னே
பாட்டுடை வசமென்றே எண்ணி டாதே
பாலகனே என்னை முதல்நன்னை போடே 50

அடவுடனே வெட்டுகொண்ட புண்களால
அப்பனே மரமேறி விழுந்துதானால்
திடமுடனே கல்லெறிவால் வந்த தானால்
திடடேறி திடிலேறி மறந்து போனால்
படபடனே நொந்து விழுந்த தானால்
பனையேறி விழுந்து கொடிந்த சிதறிப்போனால்
இடாவாடாம் வந்துவிட முறிவுக் கெல்லாம்
ஏற்றமாம் எண்ணை யொப்பு கூறவேனே 51.

கலப்பால் எண்ணெ.

கூறவேன் நாக்காகும்பால் படிநாள் ஒன்று
 குறந்தொட்டி நன்னாரை தெற்றி வேரும்
தேறவே நொச்சியது நாறு யாரும்
 தென்படிகால் சிவதை வேலாம்பிசிறு மாமே
வாறகயிர் மேதையது கழஞ்ச காலாம்
 வளருவருவாம் படிஅரைக்கால் எண்ணை
ஆறமே பிறவுயித்த எண்ணை யாலே
 அலகுவைத்தி பசையமுக்கி செட்டி கொள்ளே

போக்குகின்ற வயறுகாந்தல் உளவு குத்தல்
 பிலமான கால்கள் உளைவு நோவு
போகின்ற உள்வறச்சை தலை வேர்கை
 பொல்லாத இருமலோடு நெஞ்சுகினப்பு
தாக்கான நரம்புபிடி உள் முறிவு
 தகந்நதுவிடும் எண்ணையுட பெருமையாலே
ஆர்க்குமே சொல்லாதே எண்ணை யப்பா
 அறிவான பத்தியமாய் அறிந்து தேறே 54.

[illegible].
முருங்கைவேர்கஷாயம்.

தேறவே முருங்கைவேர் தோடை வேரும்
 திகவாலிந்தை பேயிப்படலம் அதுகள் வேரும்
மீறவே வெங்குன்றி தக்காளி சூரி
 மிளகு சிற்றாமுட்டியுடன் திரிகடுகும்
யேறவே சிறுநாகம் யேலத் தோடே
 அமுக்கிறா திரிபாலை சிங்கி கூட
வேறான மூலமும் பலமொன் றாக
 விலசரக்கு வகைகழஞ்சி மூன்றாய்வாங்கே 55.

வாங்கினதோர் மருந்தெல்லாம் தெறித்து போட்டு
 வளமான விருநாழி எட்டொன்றாக்கி
தாங்கியே இறுத்து வைத்து ச்சி போட்டு
 தளமாக அரிந்திடுவாய் பித்திமாம் பத்தியமாம்
யேங்கியே குடித்தவரசயம் வறச்சை தீரும்
 யேற்றதொரு நெஞ்சுதனி குத்து தீரும்
உன்னவே உழுத்தலக்கால் தொகுப் போடே
 தீருமென்று கூறக்காகச் செப்பி பாரே.

தேள் தோடேவேர் கழாயம்

செய்யவே தோடவேர் கழாய மொக்கு
  சொல்லுகிறேன் தோடேவேர் பலம் ரா றப்பா
பய்யவே சுந்தசலத்திலாக்கிய குழந்தினை இருநேரந்தான்
  அ போலே இருபொழுது அரவேளை தன்கிலிடு
முருங்கையிலை கருவாடாகும்.

பேஷிப்பார் கோலிப்பால் பருந்தான் ரங்கு
  பிசகாமல் பலமரங்கு அரிசி ஆழம்
யேஷிப்பார் சித்தாமுட்டி பலமும் ரங்கு
  எடுத்திடுவாம் அரிசிபடி தான் உழம்
நானாமல் குளம்புபோல் காச்சி வாங்கி
  நலம்போலே குடித்திடுவாம் திரிநாள் மட்டும்
வேணபடி உள்சோறு மதிகட்டி டாது
  வெற்றியாம் என்னை வைத்தமெழுகு வாயே

வசளன்னை.

மெழுகவே வசளன்னை சொல்லக்கேளு
  முத்தேன்னை ஆவின்நெய்யும் பத்தி நெய்யும்
தழுகவாம் பழச்சாறு சரியாம் வாங்கி
  சங்கேபெறும் வெந்தயமும் கழஞ்சு ஆறு
நழுகாமல் வெந்தயத்தை குமரிசாறால்
  நாயகமே தானாட்டி ஒன்றாய் சேர்த்து
வழுகாமல் குமரிச்சாற் வரும் போது
  வாத்தெடுத்த கயிலமதை முறிவர் போடே

செம்மப்பா முப்பாலை சிங்கி தோடே
    சிறந்த புடோலம் குன்றிஅறுகு கொந்தான
ஆமப்பா அமுக்கிறா அரத்தை சொட்டை
    அலவான உழிஞ்சி ளாசெது நெருஞ்சி வேரும்
நேரப்பா கறந்த கண்டைசூர் வேரும்
    நிலவாக வகையொன்று மூலமாக
பாரப்பா நயம் ரஸ்டில் ....
    பாங்காகச் சீவியிட்டு திரிநாளுண்ணே

உன்மைவாய் பத்தியமாய் கொண்ட போல்
    உள்சுர மோடமுசி நாவ குத்து
நாட்டுவேள் இசிவோடு விழும் பிடியும்
    நன்மையுடன் தீருமென்று நயந்தே வரும்
காட்டுவேன் கைகொண்ட முறையாய்ச் சொல்வேன்
    காட்டாதே ஒருவருமே கை விடாதே
ஆட்டுகிற வாணியை அத்தாக் கொப்பு
    உரைத்து விட்டேன் அபயமேல் ஆராய்ந்த முறை